

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

przy udziale: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Sentencja

- 1) Artykuł 5 ust. 4 dyrektywy 2004/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie ofert przejęcia należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu trzy metody ustalania ceny uczciwej, w której oferent powinien wykupić akcje spółki, w tym metodę wynikającą z wdrożenia art. 5 ust. 4 akapit pierwszy owej dyrektywy, i wymagającemu, by każdorazowo przyjmować tę metodę, której zastosowanie prowadzi do otrzymania najwyższej ceny, pod warunkiem że metody ustalania ceny uczciwej odmienne od metody wynikającej z wdrożenia owego art. 5 ust. 4 akapit pierwszy są stosowane przez organy nadzoru, z poszanowaniem zasad ogólnych wskazanych w art. 3 ust. 1 wspomnianej dyrektywy, w okolicznościach i na podstawie kryteriów określonych w jasnych, dokładnych i przejrzystych ramach prawnych.
- 2) Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi dyrektywy 2004/25 należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że do celów oferty przejęcia wartość akcji oblicza się poprzez podzielenie aktywów netto spółki będącej przedmiotem oferty, w tym udziałów akcjonariuszy mniejszościowych, a zatem udziałów niekontrolujących, przez liczbę wyemitowanych akcji, chyba że taka metoda ustalania ceny akcji jest oparta na obiektywnym kryterium wyceny powszechnie używanym w analizie finansowej, które można uznać za „jasno ustalone [określone]” w rozumieniu owego przepisu, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 3) Dyrektywę 2004/25 należy interpretować w ten sposób, że przyznaje ona oferentowi – w ramach postępowania w sprawie oferty przejęcia – prawa, które mogą być wykonywane w ramach powództwa odszkodowawczego przeciwko państwu.
- 4) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że w przypadku powstania odpowiedzialności państwa członkowskiego za szkody wyrządzone w wyniku naruszenia przepisu prawa Unii przez decyzję organu administracyjnego tego państwa odszkodowanie za wynikłą stąd szkodę majątkową może zostać ograniczone do 50 % jej wysokości.

(¹) Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 10 grudnia 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Słowenia) – A. B., B. B. / Personal Exchange International Limited

(Sprawa C-774/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 – Artykuł 15 ust. 1 – Jurysdykcja w sprawach dotyczących umów z udziałem konsumentów – Pojęcie „konsumenta” – Umowa dotycząca gry w pokera zawarta przez Internet pomiędzy osobą fizyczną a operatorem gry losowej – Osoba fizyczna utrzymująca się z dochodów uzyskiwanych z gry w pokera – Umiejętności, którymi taka osoba dysponuje – Regularność działalności]

(2021/C 53/17)

Język postępowania: słoweński

Sąd odsyłający

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A. B., B. B.

Strona przeciwna: Personal Exchange International Limited

Sentencja

Artykuł 15 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że osoba fizyczna zamieszkała w państwie członkowskim, która, po pierwsze, zawarła ze spółką mającą siedzibę w innym państwie członkowskim umowę dotyczącą gry w pokera w Internecie, obejmującą ogólne warunki określone przez tę spółkę, a po drugie, nie zgłosiła oficjalnie takiej działalności ani nie zaoferowała osobom trzecim wykonywania jej jako odpłatnej usługi, nie traci przymiotu „konsumenta” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeśli w skali dnia osoba ta gra w tę grę w znacznym wymiarze czasu, posiada rozległą wiedzę, względnie liczne umiejętności i uzyskuje z tej gry znaczne wygrane.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Wniosek o wydanie opinii przedstawiony przez Królestwo Belgii w trybie art. 218 ust. 11 TFUE

(Opinia C-1/20)

(2021/C 53/18)

Język postępowania: wszystkie języki urzędowe

Strona przedstawiająca wniosek

Królestwo Belgii (przedstawiciele: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens, pełnomocnicy)

Pytanie przedstawione Trybunałowi

Czy projekt zmodernizowanego Traktatu karty energetycznej jest zgodny z traktatami, a w szczególności z art. 19 TUE i art. 344 TFUE:

- w odniesieniu do art. 26 wskazanej umowy, jeżeli artykuł ten może być interpretowany w ten sposób, że zezwala on na stosowanie wewnątrz Unii Europejskiej mechanizmu rozstrzygnięcia sporów?
- w zakresie, w jakim – gdyby art. 26 wskazanej umowy należało interpretować w ten sposób, że zezwala on na stosowanie wewnątrz Unii Europejskiej mechanizmu rozstrzygnięcia sporów – umowa ta nie przewiduje wyraźnej szczególnej normy lub wyraźnej klauzuli rozdzielnosci, w szczególności w definicjach inwestycji i inwestora w art. 1 przewidywanej umowy, które ustanawiają brak możliwości zastosowania ogólnego mechanizmu owego art. 26 między państwami członkowskimi?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Notariusza w Krapkowicach Justynę Gawlicę – Krapkowie (Polska) w dniu 12 sierpnia 2020 r. – OKR

(Sprawa C-387/20)

(2021/C 53/19)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowie